

Annie Hall (1977)

Van egy régi vicc, melyben két idős nő ebédel egy étteremben. Azt kérdezi az egyik: „Észvetted, drágám, hogy itt milyen ócskán főznek?” Mire a másik: „Igen. És milyen kicsi adagokat adnak!” Valahogy én is így vagyok az étellel.

Woody Allen ikonikus filmje, mely Alvy Singer és Annie Hall se veled, se nélküled kapcsolatáról szól, generációk kedvence lett. Az azóta nagyon sokszor használt, közönségnek kiszólós, közönséget bevonó stílus megteremtője ez az alkotás. A történetet mozaikokból rakja össze a rendező, melyben Alvy szerelmi életének különböző momentumait veszi sorra. A new yorki értelmiség, az amerikai zsidóság és a modern ember szerelemhez való hozzáállásának szatírája ez a film, melyet Woody Allen olyan humorral fűszerezett meg, hogy többszöri újranézés után is fergeteges. Ahogy ugyanazok a sémák újra és újra ismétlődnek, egészen más megvilágításba kerülnek az események a nézők számára. Alvy szerint az életet alapvetően két részre lehet osztani, rettenetesre és nyomorúságosra. Rettenetes akkor, amikor valaki vak vagy nyomorék, minden más, „csak” nyomorúságos. Ezen a nyomorúságos életen kell átevíckélni mindannyiunknak, amit az ilyen nagyszerű filmek segítenek elviselni.